

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 17-05-14187 צורי ואח' נ' קרשובר ואח'

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופטת איילת הוד-טל

התובעים
1. חיים צורי ת.ז. 06458285
2. דפנה צורי ת.ז. 56737562

נגד

הנתבעים
1. שגיא ישראל קרשובר ת.ז. 25286527
2. צבי אבישר ת.ז. 31484009

1

פסק דין

2

3 לפני תביעה כספית ע"ס 300,000 ₪ המבוססת על טענות לביצוע פרסומים על פי חוק איסור לשון
4 הרע, תשכ"ה-1965 (להלן – **החוק**).

5

6 **הצדדים**

7 1. התובע מס' 1 (להלן – **התובע** או **חיים**) הינו ראש עיריית קריית מוצקין.

8 2. התובעת מס' 2 (להלן – **התובעת** או **דפנה**) הינה אשת התובע ומכהנת כמנכ"ל היכל התיאטרון
9 בקריית מוצקין (להלן – **התיאטרון**).

10 3. הנתבע מס' 1 (להלן – **שגיא**) הינו תושב קריית מוצקין.

11 4. הנתבע מס' 2 (להלן – **צבי**) הנו יו"ר האופוזיציה במועצת העיר ומפעיל של דף פייסבוק בשם 'הרוח
12 החדשה – קריית מוצקין' (להלן – **דף הפייסבוק**).

13

14 **הפרסומים**

15

16 5. להלן יפורטו הפרסומים אליהם מתייחסים התובעים בתביעתם. הפירוט יבוצע לפי סדר הטיעון
17 בכתב התביעה, שאינו סדר כרונולוגי.

18

19 **הפרסום הראשון**

20 ביום 4.10.16, בעקבות פוסט שפורסם בדף הפייסבוק העוסק במימון העירוני של התיאטרון,
21 פרסם שגיא תגובה בזו הלשון –

22 **"מבקר המדינה חייב לעשות סוף לדפנה וחיים צורי."**

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 17-05-14187 צורי ואח' נ' קרשובר ואח'

תיק חיצוני:

1 בנוסף, ביום 5.10.16, הגיב שגי' לתגובה אחרת לאותו פוסט, העוסקת בחיוב ארנונה בגין
2 מרפסות, בזו הלשון –
3 **"מסכים לחלוטין בשום מקום בארץ לא משלמים ארנונה על מרפסות פתוחות רק במוצקין.**
4 **בשביל לרפד לחיים צורי את הכיסים"**

הפרסום השני

7 ביום 5.12.16, פרסם שגי' תגובה לפוסט בדף הפייסבוק העוסק בהודעה תכנונית, בזו הלשון –
8 **"סוף מעשה במחשבה תחילה בשכונת נווה גנים אין תכנון ואין חשיבה וממשיכים לבנות עוד**
9 **מגדלים ועוד מגדלים ואין חניות והכל פקוק אבל על כל מגדל מעניין כמה צורי מרוויח. זו לא**
10 **איכות חיים זה חרא חיים מקודה."**

הפרסום השלישי

13 ביום 23.12.16, פרסם שגי' תגובה לפוסט העוסק בכתבה עיתונאית בה נטען כי התובע נגוע
14 בשחיתות ציבורית, בזו הלשון –
15 **"לך תדע מה עשה בנעוריו שהגיע לאן שהגיע כמו שאומרים פעם מושחת תמיד מושחת. אני**
16 **בטוח שרק בדרך עבריינית בריונית דריסת אנשים בדרך הגיע לאן שהגיע וכן מסכים איתן**
17 **לחלוטין לגביי מה שרשמת הסיבה שהוא לא תובע היא הסיבה שהוא יודע שזה יטביע אותו**
18 **סופית. מעניין מה יקרה ביום שהוא יעזוב את התפקיד וכל החרא יצוף מעלה מעלה."**
19 יוער, כי מדובר בתגובה לפוסט של צבי, שגם הוא מאשים את התובע בשחיתות ציבורית. אולם
20 התובע בחר לטעון במישור הפרסום כנגד שגי' בלבד, בעוד שלצבי הוא מייחס רק אחריות למתן
21 האפשרות לפרסם את תגובתו של שגי', כמנהל דף הפייסבוק.

הפרסום הרביעי

24 ביום 28.12.16, הגיב שגי' לפוסט העוסק בהליך משפטי שניהל התובע נגד חבר מועצת העיר בשם
25 יוסי פדידה, בזו הלשון –
26 **"חתיכת נמושה, לוזר הוא ודפנהלה מהיכל הגרעון ששודדים את הקופה הציבורית נסעו לחגוג**
27 **את הסילבסטר בחו"ל. בוני וקלייד נמאסתם!!!"**

הפרסום החמישי

30 ביום 16.9.16, מגיב שגי' בשרשרת תגובות על פוסט העוסק בכתבה על חיים שפורסמה בעיתון
31 'ישראל היום', ואלה תגובותיו –
32 **הראשונה - "אבנר מכטינגר אחד המנהלים התותחים והמוכשרים בניהול תאטרות שניהל את**
33 **תאטרון הצפון שנים והוביל את התאטרון למספר פנומנאלי של מנויים שיא שאין כמותו בכל**
34 **האולמות בארץ הובא להיכל התאטרון מוצקין מתוך מטרה שיכין את השטח על מנת להכשיר**

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 14187-05-17 צורי ואח' נ' קרשובר ואח'

תיק חיצוני:

- 1 את דפנה צורי לתפקיד המנכל כולם אמרו זאת וראו את הנולד מראש וזה אכן מה שקרה לדפנה
2 אין שום הישג בתחום ואין לה במה להתפאר הדבר הזה כשלעצמו דורש חקירה מעמיקה יש
3 מנהלים בארץ בעלי רזומה אבל כולם יודעים שהמשחק מכור מראש ומלוכלך ברמות שאף אחד
4 לא רצה להיכנס לזה"
5 השניה - "כן אחלה ג'וב סידר לה בעלה אחרי שניהלה את החי פארק תגידו למישהו הדבר הזה
6 נראה
7 הגיוני ??? יש פה ניגוד עניינים ניגוד אינטרסים איך שלא נסתכל על זה תפקיד נחשק שכל
8 אחד היה רוצה להגיע אליו בניגוד גמור לתאטרון הצפון שהיינו גוף פרטי ועיסקי שלא מקבל
9 תקציב מאף אחד אבל יודע להתנהל בצורה כלכלית נכונה מישהו יודע מה המקור של הכספים
10 של היכל התרבות מוצקין? כמה מרוויחים שם העובדים? מי עובד שם ואיך התמנה לתפקיד?
11 יש לתת על זה את הדין ומיד !!!!"
12 והשלישית - "חיים ודפנה צורי אנשים מושחתים שבמדינה מתוקנת מזמן היו מעמידים אותם
13 לדין !!!!"
14 לכאורה, מדובר בשלושה פרסומים נפרדים אשר פורסמו בסמיכות זמן אחד לשני. התובעים
15 מתייחסים לכך, ובצדק, כפרסום אחד ולכן הדיון בכך יתבצע בהתאם.
16
17 הפרסום השישי
18 ביום 2.9.16, מגיב שגיאה לפוסט בו פורסמה כתבה העוסקת בדף פייסבוק הפועל כנגד בכירי
19 עירייה, בזו הלשון -
20 "כל עוד אין בדף הסתה או לשון הרע הדף חוקי לחלוטין חיזקו ואימצו צריך לנקות את האורות
21 במוצקין מזמן ולשלוח את כל השרצים מסביב הביתה."
22 בתגובה לאמור, כתבה/ משתמש/ בשם Ariel Condor כי ניתן לפרש את התבטאותו של שגיאה
23 כלשון הרע. שגיאה הגיב לכך בזו הלשון-
24 "Ariel Condor צאי ולמדי מה הפירוש ללשון הרע או עוולה אזרחית לפני שאת עונה או
25 כותבת כל שטות שכזאת 'ניקוי אורות' זהו פתגם בינלאומי הביטוי 'ניקוי אורות' מתייחס
26 לצורך לעשות בדיק בית ו-'לנקות' ארגון מסוים משחיתות. בינתיים כל מה שנכתב בדף הנ"ל יש
27 בו אמת והוכחות."
28
29 הפרסום השביעי
30 ביום 3.1.17, מגיב שגיאה לפוסט בו פורסמה פנייה של יו"ר ועדת הבקורת העירונית למשרד הפנים
31 שנוגע להוצאות של התובע, בזו הלשון -
32 "כל הכבוד לפדידה שהלך עד הסוף נגד ראש עיר דיקטטור שחושב ונוהג בעיריה ובקופה
33 הציבורית כאילו שהיא שלו פרטית, חיים צורי צריך להבין שרוח חזקה שמיום ליום הופכת

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 17-05-14187 צורי ואח' נ' קרשובר ואח'

תיק חיצוני:

1 לסופה הגיעה למוצקין היא זו שתחשוף את כל מעללו, תמו הימים של שכרון הכוח תמו ימי
2 הנרקסיזם והנפטיזם במוצקין. מקווה שחיים צורי קרא טוב טוב את סעיף 7 ומבין שעל כל צעד
3 כזה מצדו הוא יקבל מעכשיו והלאה תגובה הולמת ודורסת!!! לך הביתה צורי וקח איתן בדרך
4 את דפנה שגרועה לא פחות ממך אם לא יותר. זוג תאבי בצע כמו שאמרתי בעבר בוני וקלייד."

הפרסום השמיני

7 ביום 16.10.16, מגיב שגיא לפוסט העוסק בכדאיות של רכישת מנויים לתיאטרון, בזו הלשון –
8 "היכל הגירעון המגלומני של דפנהלה שלא מבינה כלום בתרבות וקונה מופעים במקרה הנ"ל
9 כאלו שגם לא מוכרים או כישלון אדיר ברחבי הארץ מבחינת מכירה".

הפרסום התשיעי

12 ביום 23.9.16, מגיב שגיא לפוסט העוסק במאמר על התובע שהתפרסם בעיתון "ישראל היום", בזו
13 הלשון –

14 "ברור אנשים נראה לכם הגיוני ? ועכשיו היא מנהלת את היכל הגירעון של מוצקין, צריך להבין
15 שהיא נמצאת בעבודה מול המון אנשים היא מתלקקת על כל אחד אם זה בחיים ואם זה
16 בפייסבוק ושאר הרשתות. היא בעצם היחצנית מכלום של עצמה ושל בעלה רוכשת אהדה מכלום
17 ובסוף עוד בשיא חוצפתה נוסעת לחו"ל לא מכספה אלא על חשבון העירייה. צריך לשים סוף גם
18 לדפנה החנונית שהפכה לנהנתנית ונרקסיסטית"

19 ועל כך הוסיף –

20 "מתוך דף הפייסבוק של דפנה צורי, דפנה מארחת בביתה לארוחת צהריים אמרגן ידוע מתל
21 אביב שמוליק משגב שההצגות יובל המבולבל מיקי, מיכל הקטנה מופיעות רק בהיכל התאטרון
22 שפתוח בפניהם ונותן להם תאריכים כיד המלך בזמן שאמרגנים אחרים נדחקים לפינה
23 ומקבלים את התאריכים הכי דפוקים ולכן מוותרים על הקריות מראש. אין בעיה שתארחי את
24 מי שבא לך דפנה אבל זה ראוי שראש העיר יושב בשולחן בנוסף???? עד מתי הנהנתנות ולמה
25 על חשבון התושבים???? והדוגמאות רבות אמת דיברתי ובקלות ניתן להוכיח יובל המבולבל 4
26 פעמים בשנה בהיכל אין מקום ל-15 התאטרונים הנוספים בארץ ולהצגות איכות????"

הפרסום העשירי

29 ביום 19.11.16, מגיב שגיא לפוסט נוסף המתייחס לקיומו של גרעון בהיכל התיאטרון בעיר, בזו
30 הלשון –

31 "אם או בלי קשר אם התאטרון מפסיד או גרעוני הוא חייב להתייעל ודפנה צורי כמנהלת כושלת
32 לא מצליחה להרים את התאטרון אז שתתפטר!!! בקריות לא היה צורך בתאטרון נוסף כי יש
33 כבר את תאטרון הצפון ובית נגלר זו רק מלחמה פנימית בין משפחת צורי למשפחת בן גלים למי

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 17-05-14187 צורי ואח' נ' קרשובר ואח'

תיק חיצוני:

1 יש יותר גדול. וצורי מפסיד ובענק אנשים מעדיפים את תאטרון הצפון על פני היכל התאטרון
2 מוצקין אנשים מעדיפים את גני גיל על הספורטלי.
3 ועל כך הוסיף –

4 "אי אפשר להשוות בין מנהל מצליח שהביא את תאטרון הצפון לאן שהגיע ובזכות אבנר מכטינגר
5 לבין המנהלת הכושלת שלא מבינה כלום בתאטרון ובניהול דפנה צורי."
6

הפרסום האחד עשר

7 ביום 21.12.16, מגיב שגיא שוב לפוסט העוסק בניהול התיאטרון על ידי התובעת, בזו הלשון –
8 "רק לחשוב שהגברת הנ"ל מתלקקת בכל מופע על כל מי שמגיע להיכל התיאטרון לעשות לה
9 לייק בדף הפייסבוק מנסה להיות פופולארית על כולם וכל גם להשפיע תושבי מוצקין על הדרך
10 לבחור את בעלה ולעשות גם אותו פופולארי זה פסול!!!"
11 יוער כי במסגרת אותו פוסט פרסם שגיא מספר תגובות אשר אינן נמנות על הפרסומים נשוא
12 התביעה. עם זאת, התובעים התייחסו בכתב התביעה לתגובה נוספת של שגיא באותו פוסט, אך
13 לא צירפו ראייה לגביה ולכן זהו הפרסום הרלבנטי היחיד לדיון.
14

הפרסום השנים עשר

15 ביום 30.1.17, מגיב שגיא לפוסט בו העלו טענות למינויים שביצע התובע, בזו הלשון –
16 "כל פעם נגעל מחדש בחילות עד הרגשה של רצון להקיא מה שקורה במוצקין רמת השחיתות
17 הנפטיזם משפחה בודדת מחזיקה בחצי העיר פשוט לקרוא ולא להאמין ואיך זה קרה במשך
18 השנים איך הוא הצליח להפוך אנשים למריונטות להשליט שלטון של טרור ופחד לקחת
19 מהאנשים את היכולת לחשוב בעצמם."
20

הפרסום השלושה עשר

21 ביום 4.2.17, מגיב שגיא לפוסט העוסק בניהול כספי הארנונה על ידי העירייה אליו נלוותה תמונה
22 של התובע, פרסם שגיא תגובה בזו הלשון –
23 "ואני מזכיר לכולם "לא לעולם חוסן" גם בגיל 90 נכנס השבוע לכלא ראש עיריית רמת גן לשעבר
24 צבי בר היום הזה יגיע והחרא יצוף על המים"
25

26
27
28
29 6. התובעים מתייחסים לפרסומים נוספים העוסקים בשכרם של התובעים, בתלבושות של התובעת
30 אולם מניסוח כתב התביעה נראה כי מדובר בטענות רקע ולא בפרסומים עליהם מבוססת
31 התביעה. לסיכום, עסקינן ב – 13 פרסומים בדף הפייסבוק אשר רובם ככולם מהווים תגובה
32 לפוסטים שפורסמו בדף והתבצעו במהלך התקופה מיום 2.9.16 ועד 4.2.17.
33
34

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 14187-05-17 צורי ואח' נ' קרשובר ואח'

תיק חיצוני:

דיון והכרעה

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31

7. כבר עתה יש לומר כי ההכרעה תעסוק אך ורק בטענות הרלבנטיות למחלוקת. דומה כי הצדדים הפליגו למחוזות שונים בטיעוניהם ואף בהצגת עילות התביעה. אולם, בפועל, ממוקדת המחלוקת בעניין הפרסומים המהווים, לעמדת התובעים, פרסומים אסורים על פי חוק איסור לשון הרע ובכך יעסוק הדיון כאן.

טרם נדון בפרסומים לגופם, יש לדון בטענה מקדמית, אותה יש להסיר מסדר היום. צילומי מסך של הפרסומים הנטענים צורפו כנספחים לכתב התביעה. הם לא צורפו במסגרת תצהירי התובעים. ב"כ התובעים ביקש לצרף את המסמכים במסגרת החקירות, אולם בסופו של יום מיקד את שאלותיו תוך הפניה להעתק הפרסומים שצורף לכתב התביעה. הנתבעים טוענים כי בנסיבות אלו, מדובר במסמכים שכלל לא הוגשו כראיות בתיק. בנוסף, נטען כי הראיות אינן קבילות בהתאם לתקנות העדות (העתקים צילומיים), תש"ל-1969.

אין בידי לקבל את טענות הנתבעים במישור זה. לטעמי, אין מקום לדקדק אחר פרוצדורה דייונית שעה שהמהות הינה ברורה. הדיון בהליך זה נסב כל כולו על אותם פרסומים ביסוד התביעה. הנתבעים מתייחסים אליהם בהגנתם ולמעשה אין בילתם. הגם שלא צורפו לתצהירי התובעים, אזי לא ניתן להתעלם מקיומם כחלק בלתי נפרד מהתשתית העובדתית הראייתית נשוא המחלוקת בהליך זה.

לעניין קבילות המסמכים כראיות, התובע לא ידע לומר בחקירתו מי צילם את העתקי הפרסומים מהמסך, אשר צורפו לכתב התביעה (ראו עמ' 18 לפרוטוקול ש' 18 – עמ' 19 ש' 6). כלומר, מדובר על ראיות בכתב שהוגשו שלא באמצעות מי שהפיק וערך אותן, כך שגם אם הן קבילות, הן בגדר עדות מפי השמועה כל עוד לא אישר אותם הצד השני (ת"צ (מח'נצ')-19886-07 12 אבו אסחאק נ' חברת דואר ישראל בע"מ (פורסם במאגרים, 25.6.13)). עם זאת, בענייננו, שגיא מתייחס בהרחבה לתוכן הפרסומים ואינו מכחיש את תוכנם. עמדה זו הינה עקבית גם במסגרת חקירתו (ראו עמ' 34 לפרוטוקול בשורה 28). כאשר שגיא, הוא המפרסם, אישר למעשה את תוכן הפרסומים, יש לקבוע כי תוכנם הוכח. נעבור לדון בטיב הפרסומים ולבחון האם הינם קמה עילת תביעה. תחילה נזכיר מושכלות יסוד, הנחוצות לצורך הדיון בתביעה לגופה.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 17-05-14187 צורי ואח' נ' קרשובר ואח'

תיק חיצוני:

המסגרת הנורמטיבית

8. סעיף 1 לחוק קובע כך –

1" לשון הרע מהי

לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרם לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;

(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או

במקצועו;

(4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו;"

9. סעיף 7 לחוק מגדיר את העוולה האזרחית של לשון הרע - "פרסום לשון הרע לאדם או יותר זולת

הנפגע...".

10. 'פרסום' מוגדר בסעיף 2(א) לחוק כך –

"פרסום, לעניין לשון הרע - בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות, תנועה, צליל

וכל אמצעי אחר".

כלומר, לצורך קיומו של 'פרסום', דבר לשון הרע צריך להגיע לנמען שאינו התובע או הנתבע.

11. לצורך חיוב אדם על פי עוולה זו, על התובע להוכיח קיומם של שלושה רכיבים –

11.1. קיומו של 'פרסום';

11.2. אדם נוסף מלבד התובע נחשף לפרסום;

11.3. הפרסום כולל 'לשון הרע'.

12. בחינת משמעות תוכן הפרסום לשם קביעה האם בלשון הרע מדובר אם לאו, נעשית באופן

אובייקטיבי, מנקודת מבטו של האדם הסביר ולא דווקא כיצד פורשו בפועל על ידי הצדדים, או

על ידי הנמענים (ראו רע"א 8685/12 גואנמה נ' כל אל ערב בע"מ (פורסם במאגרים, 24.2.13 וכן

רע"א 751/10 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין-אורבך (פורסם במאגרים, 8.2.12), בפסקה 83). היות תוכן

הפרסום בגדר 'לשון הרע' יכולה להילמד "כאשר היא משתמעת מן הפרסום עצמו; או כאשר על

פניו הפרסום תמים, אולם קיימות נסיבות חיצוניות שמשוות לו מובן פוגעני" (רע"א 6903/12

Canwest Global Communications Corp נ' עזור (פורסם במאגרים, 22.7.15) בס' 21).

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 17-05-14187 צורי ואח' נ' קרשובר ואח'

תיק חיצוני:

13. אם הוכח פרסום לשון הרע העומד בכל הקריטריונים האמורים, יש לדון בהגנות הכלולות בגדר חוק לשון הרע כאשר הנטל להוכיח את תחולתן מוטל על הנתבע-המפרסם. רק לאחר מכן יש לדון בנושא הסעד.
יש לזכור כי ההסדרים הקבועים בחוק, מבטאים מערכת איזון עדינה בין זכותו של הנפגע לשמו הטוב, לבין זכותו של המפרסם לחופש הביטוי, אשר שתיהן נגזרות מהערך החוקתי של כבוד האדם (ע"א 3322/16 איי די איי חברה לביטוח בע"מ נ' לשכת סוכני ביטוח בישראל (פורסם בנבו, 30.04.2017) בס' 17 וע"א 6903/12 Canwest Global Communications Corp נ' אלי עזור (פורסם במאגרים, 22.7.15) בס' 9).

פרסום לשון הרע על אנשי ציבור

14. הפסיקה מייחסת חשיבות לעובדת היותו של תובע דמות ציבורית בבחינת הקביעה אם יש בפרסום הנטען בכדי להטיל אחריות נזיקית. נפסק כי אף שדמו של איש ציבור אינו מותר, הכניסה לחיים הציבוריים טומנת בחובה סיכונים לפגיעה בשמו הטוב ומחייבת אותו לפתח "עור עבה" (ראו למשל ע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ נ' הרציקוביץ', פ"ד נח(3) 558, 570(2004)).

15. הנושא העיקרי בו עוסקים הפרסומים ביסוד התביעה נוגע להאשמות בדבר שחיתות שלטונית וטענות בדבר שימוש התובעים במשאבי העירייה ובתפקידיהם הציבוריים לצורך רווחתם האישית.

למרבה הצער, האשמות מסוג זה הפכו חזון נפרץ במחוזותינו. טענה לפיה דמות פוליטית מתנהלת בשחיתות שלטונית או פועלת בתפקידה לצורך 'עשייה לביתה' הפכה שכיחה למדיי בימינו (ראו ע"א 3322/16 איי די איי חברה לביטוח בע"מ נ' לשכת סוכני ביטוח בישראל (פורסם במאגרים, 30.04.2017) בס' 20 וכן ראו ת"א (מח'ת"א) 56661-10-18 שאמה הכהן נ' זינגר (פורסם במאגרים, 26.10.2018) בס' 18).

ודוק, אין משמעות הדבר כי אמירות מעין אלו אינן פוגעות או משפילות, אך נקבע כי באיזון שבין הפגיעה הכרוכה בהן לבין חופש הביטוי, הן מקבלות משמעות פחותה נוכח מעמדו ותפקידו של הנפגע. לכן, על דרך הכלל, אמירות מעין אלו אינן עניין בו ראוי ומוצדק על מנת 'להפעיל' את החוק.

16. עם זאת, כאשר אמירות מעין אלו יוצאות מגדר 'מגרש המשחקים הפוליטי' וכוללות גם ייחוס תכונות אופי שליליות לנפגע, מעבר לתפקודו הציבורי, הרי שאלה יוצרות מאזן שונה לחלוטין.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 17-05-14187 צורי ואח' נ' קרשובר ואח'

תיק חיצוני:

1 כך, לדוגמא, כאשר לטענות בדבר תפקוד ציבורי לא ראוי מתלוות טענות על 'טירוף' וכדומה (ראו
2 רע"א 4843/12 בעל הנס נ' קורבשי (פורסם במאגרים, 22.10.2012) בס' 9).

3
4 17. בענייננו, התובעים הינם אנשי ציבור הפעילים בעיר מזה שנים ארוכות. התובע הינו דמות פוליטית
5 המכהן כראש עיריית קריית מוצקין למעלה מעשרים שנה והתובעת, אשתו, מנהלת כיום את
6 התיאטרון העירוני של קריית מוצקין. לפני כן החזיקה בתפקידים אחרים במוסדות תרבות ופנאי
7 בעיר.

פרסום ברשת הפייסבוק

8
9
10 18. אם בעבר, סוגיית תחולתו של החוק על פרסום במרשתת, ובמיוחד ברשת החברתית
11 Facebook.com (להלן – הרשת או פייסבוק), הייתה במחלוקת (ראו למשל בפסק דינו של בית
12 משפט זה בת"א (שלי-חי) 29265-01-17 אדרי נ' זינו (פורסם במאגרים, 25.3.18) בס' 25), הרי
13 שסוגיה זו הוכרעה כבר בבית המשפט העליון.
14 נקבע כי פרסום תוכן עצמאי כ-פוסטים' בפייסבוק הינו פרסום לכל דבר ועניין (רע"א 1688/18
15 סרנה נ' נתניהו (פורסם במאגרים, 15.4.18) בס' 4 ו-6).

16
17 19. עם זאת, בהליך זה איננו עוסקים ב-פוסטים' עצמאיים, אלא בתגובות על פוסטים שפורסמו
18 בדף הפייסבוק של צבי. לעניין תגובות, המצב קצת יותר סבוך.
19 ברע"א 3086/17 בודהנה נ' מרקוס (פורסם במאגרים, 18.05.2017), נדון פרסום תגובות במהלך
20 מבצע 'צוק איתן' בו המפרסם טען כי מושא הפרסום מאחל מוות לחיילינו ועודד את הקהל להגיע
21 למקום עבודתו. שם, לא היתה מחלוקת כי תוכן הדברים מהווה 'לשון הרע' וכי פרסום התגובות
22 נכלל בהגדרת המושג 'פרסום' בחוק. אולם, בית משפט השלום קבע כי יש להחיל על הפרסום הגנת
23 'זוטי דברים' שכן "מדובר בפרסום חולף שנבלע בקולות ההמון, בבחינת "פגיעה מזערית" בזכות,
24 שאין דרכה להתברר בבית המשפט" (שם, בס' 1).

25 על מנת להשלים התמונה יוער כי ערכאות הערעור שדנו בעניין בודהנה קבעו כי אין להחיל את
26 ההגנה על הפרסום בנסיבות, לאור החומרה של תוכן הדברים. אין בנתון זה כדי לגרוע מהמסקנה
27 הרלבנטית לענייננו, היינו כי 'תגובות' מהווה פרסום על פי חוק.
28 עם זאת, לאור החשיפה הפחותה של התגובות, החלת החוק עליהן הינה מרוככת יותר, ביחס
29 לפרסומי תוכן עצמאיים ('פוסטים').

30
31 20. גם לעניין שאלת אחריותו של מנהל עמוד פייסבוק בנוגע לפרסומים שפורסמו בעמוד, אין אמירה
32 ברורה.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 17-05-14187 צורי ואח' נ' קרשובר ואח'

תיק חיצוני:

1 בניגוד לאמצעי תקשורת ההמונים הקלאסיים (עיתון, רדיו וטלוויזיה), לגביהם החוק מחיל
 2 אחריות לפרסום לשון הרע על כל מי שיש לו יד בעצם הבאת הפרסום (ראו ס' 11-12 לחוק), הוראה
 3 ברורה מעין זו אינה קיימת לגבי המרשתת בכלל או רשתות חברתיות בפרט.
 4 כאשר מדובר על מנהל פורום או אחראי על דף אשר שולט מראש בתוכן הפרסומים באתר, ניתן
 5 להטיל עליו אחריות מכח סעיף 12 לפקודת הנזיקין, המוחל גם על החוק. אולם, כאשר מדובר על
 6 תגובות המתפרסמות ללא אישור מקדים של האחראי, אין הטלת אחריות מובנית (ראו רע"א
 7 8562/16 הכט נ' לבנה (פורסם במאגרים, 27.12.16) בס' 9).
 8 אם הוכח כי הנפגע פנה למנהל או האחראי על האתר, וזה לא פעל באופן סביר לבצע בירור של
 9 הטענות ולמחוק את הפרסום הפוגעני, אם מצא כי מדובר בפרסום המהווה לשון הרע, אזי ניתן
 10 להטיל אחריות גם על מנהל האתר בעוולה של פרסום לשון הרע, או לחלופין בעוולת רשלנות (ראו
 11 למשל ת"א (שלי-חיי) 7685-10-16 אבישר נ' פוטר (פורסם במאגרים, 27.9.18) בס' 19-25). יוער
 12 כי הגם שהטלת אחריות בגין פרסום תגובות טרם נדונה בבית המשפט העליון, אזי ההנמקה
 13 העקרונית ביסוד פסק הדין בעניין אבישר מקובלת גם עליי. הוכחת יכולת השליטה של המנהל או
 14 האחראי על תוכן הפרסומים באתר הינה עניין שהנטל לגביו מוטל על התובע.
 15
 16 נעבור לדיון מן הכלל אל הפרט.

ההגנות הרלבנטיות

19 21. הנתבעים טוענים כי הפרסומים מוגנים כהבעות דעה, על פי ס' 15(4) לחוק, אשר זו לשונו –
 20 "15. במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע עשה
 21 את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:
 22 ...
 23 (4) הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי, רשמי או ציבורי, בשירות
 24 ציבורי או בקשר לענין ציבורי, או על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו
 25 באותה התנהגות";

27 22. בנוסף, שגיאה מעלה טענת "הגנת אמת הפרסום" על פי סעיף 14 לחוק, אשר זו לשונו –
 28 "14. במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם היה אמת
 29 והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי
 30 שאין בו פגיעה של ממש."
 31
 32
 33

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 14187-05-17 צורי ואח' נ' קרשובר ואח'

תיק חיצוני:

אחריותו של שגיא

- 1
- 2 23. אין חולק כי שגיא ביצע את פרסום התגובות ביסוד התביעה. משכך, ניתן לעבור ולבחון האם יש
- 3 בפרסומים אלה משום פרסום לשון הרע, כפוף למסגרת הנורמטיבית שהובאה לעיל.
- 4
- 5 24. ייאמר כבר עתה כי בהתייחס לפרסומים הראשון, השני, החמישי, השישי, השמיני, העשירי,
- 6 השנים-עשר והשלושה-עשר, איני רואה מקום לקבוע כי בלשון הרע מדובר.
- 7 הפרסומים האמורים, מתייחסים אל התובעים בתפקידם הציבורי. ודוק, הגם שהתובע הינו 'נבחר
- 8 ציבור' כהגדרתו הברורה, התובעת מכהנת בתפקיד מעין ציבורי כמנכ"לית התאטרון, תפקיד אשר
- 9 אין מחלוקת כי הינו מינוי על פי מכרז שמוציאה העירייה. שילוב זה של היותה בעלת תפקיד
- 10 ציבורי וכן רעיית ראש העיר מביאים אותה לגדר הגדרת 'נבחר ציבור' במובנה המופשט.
- 11 הפרסומים הנדונים מייחסים לתובע 'עשייה לביתו' ושחיתות בניהול העירייה, ולתובעת חוסר
- 12 התאמה לתפקידה וניצול קשריה עם התובע לצורך קבלת תפקיד.
- 13 חלק מפרסומים אלה נוקט לשון בוטה, כגון הביקורת לגבי אופן מינויה של התובעת לתפקיד זה
- 14 (בפרסום החמישי), אי הבנתה של התובעת בענייני תרבות (בפרסום השמיני) או למשל הביקורת
- 15 לגבי היותה מנהלת כושלת (בפרסום העשירי).
- 16 הגם שמדובר בשיח לא ראוי, אשר בוודאי שאינו מכבד, לא את התובעים ואף לא את המפרסם,
- 17 איני סבורה כי יש לראות הפרסומים אלה כחוסים תחת הגדרות החוק.
- 18 האמירות הבוטות בנוגע ל'ריפוד כיסים', 'נפטיזם' ושחיתות שלטונית באות בגדר אמירות שאדם
- 19 הנכנס לחיים ציבוריים, לא כל שכן 'חיי' בהם מזה רבע עשור, אמור לפתח 'עור עבה' כנגדן.
- 20 באשר לביקורת בעניין התובעת, אזי מדובר בגדר הבעת דעה על הגבול הלגיטימי ביחס לתפקודה
- 21 כמנהלת התאטרון העירוני, תוך התייחסות עניינית לכשלים נטענים באופן התפקוד של התאטרון.
- 22 יש לזכור כי מרביתם של פרסומים אלה באים במסגרת דיונים בנוגע לתפקוד העירייה בנושאים
- 23 מהותיים כגון לעניין גביית ארנונה, תכנון עירוני, הפעלת התאטרון כגוף עירוני וכדומה.
- 24 על כן, באיזון העדין שבין ההגנה על חופש הביטוי לבין ההגנה על שמם הטוב של 'קברניטי העיר',
- 25 יש לקבוע כי הפרסומים דלעיל נמצאים עדיין בגדר הגבול הלגיטימי על פי חוק.
- 26
- 27 25. באשר לחמשת הפרסומים הנותרים, דומני כי יש בהם תיאורים החורגים מפרסום 'מותרי'
- 28 בנסיבות העניין.
- 29
- 30 בפרסום השלישי מתייחס שגיא להשערות ביחס לעברו של התובע ונעוריו. בניגוד להתייחסות
- 31 בנוגע להתנהלותו השלטונית של התובע, אזי התייחסות למעשי התובע בנעוריו, רומזת על אופיו
- 32 של התובע, בפן האישי, ומנסה לייחס לו התנהלות לא ראויה עוד מנעוריו. כאן מדובר על אמירה
- 33 שהיא מעבר לאמירות על איש ציבור בתפקודו שכזה. אמירה מעין זו בהחלט נכנסת בגדר 'לשון

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 17-05-14187 צורי ואח' נ' קרשובר ואח'

תיק חיצוני:

1 הרע' האסורה על פי החוק. עם זאת, בפועל, אין מדובר בהאשמה במעשה ספציפי, אלא ברמיזה
2 כללית המהווה לא יותר מהשערה, או כפי שרשם שגיא בלשונו 'לך תדע', ומשום כך האפקט שלה
3 בפועל מרוכך.
4
5 הפרסום הרביעי כולל האשמה ספציפית על שני התובעים כי הם 'שודדים את הקופה הציבורית'
6 ומתאר אותם כ-'בוני וקלייד'. מדובר בהאשמה מפורשת של התובעים בגניבה מקופת העירייה.
7 האשמה מעין זו מהווה 'לשון הרע', שכן יש בה כדי להשפיל את התובעים בעיני הבריות.
8 'המטאפורה' לעניין בוני וקלייד חוזרת גם בפרסום השביעי, המפורסם ימים ספורים לאחר
9 הפרסום הרביעי.
10 שגיא מתגונן לעניין פרסום זה בהתייחסות לכתבות שפורסמו על כך שהתובעים נסעו לגרמניה על
11 חשבון העירייה וטוען להגנת 'אמת דיברתי'. עניין זה כלל לא עולה בתגובת הנדונה. אולם, אף
12 אם ניתן לקבל את עמדת שגיא לפיה ביסוד התגובות עומדת הכתבה הנדונה, אין בכך להצדיק את
13 תוכן הפרסום וטיבו. ההשוואה של התובעים לזוג שודדים הידועים לשמצה חורגת מגבולותיו של
14 שיח פוליטי לגיטימי ומצמידה להם תכונות אופי העונות בהחלט להגדרת 'לשון הרע'. בנוסף,
15 הפרסום מתחיל בהתייחסות לתובע כ-'נמושה' ו-'לוזר'.
16 אמירות מעין אלה אינן יכולות להיכנס בגדר ההגנה של 'הבעת דעה' או 'אמירת אמת' שכן אינן
17 עונות על דרישת תום הלב כלל ועיקר.
18
19 הפרסום השביעי מכנה את התובע 'דיקטטור' ומאשימו כאדם הנוהג בקופה הציבורית כבשלו.
20 הפרסום נחתם בכך ששגיא שוב מכנה את התובעים 'בוני וקלייד'.
21 לטעמי, תוכן הפרסום כאן חורג מגדר הסביר ומהווה לשון הרע כלפי התובע.
22 העובדה ששגיא בחר שוב להתייחס לתובעת בדימוי 'בוני', על אף שהיא לא אוזכרה כלל בתוכן
23 הענייני של תגובת זו, מצדיק התייחסות לפרסום כלשון הרע גם כלפי התובעת.
24 שגיא טוען מתייחס לטענות 'העובדתיות' העולות מפרסום זה וטוען כי הן מבוססות על כתבות
25 שפורסמו בנושא. אין בקו הגנה זה כדי להצדיק את התיאורים הציוריים והמיותרים בהם בחר
26 לעשות שימוש בתגובת המהווים לשון הרע, ללא כל יסוד של תום לב הנחוץ לצורך ביסוס ההגנה
27 בנסיבות.
28
29 בפרסומים התשיעי והאחד עשר מאשים שגיא את התובעת שהינה 'חנונית שהפכה לנהנתנית
30 ונרקיסיסטית', תיאורים החורגים מהבעת דעה לגיטימית על פעילותה בתפקידה הציבורי. שגיא
31 מייחס לתובעת התנהלות 'מתלקקת' כדבריו, אשר כל מטרתה להשפיע על הפופולריות שלה ושל
32 התובע בקרב תושבי העיר. מדובר בפרסומים הכוללים ביטויים שאינם ראויים לרבות יחוס
33 תכונות אופי שליליות לתובעת שאינם יכולים לחסות תחת הגנת תום הלב ומשום כך בוודאי
34 שמהוות לשון הרע על פי דין.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 17-05-14187 צורי ואח' נ' קרשובר ואח'

תיק חיצוני:

- 1 26. חמשת הפרסומים האמורים, העונים על הגדרת לשון הרע כאמור, אינם מבוססים על מידע כלשהי
2 שהיה בידי שגיא, ולא הוכחה לגביהם הגנת אמת הפרסום. לכל היותר מדובר בהבעת דעה בלבד
3 על אופיים והתנהלותם של התובעים. על אף שמדובר בהבעת דעה, אשר לכאורה עשויה לחסות
4 תחת ההגנה שבחוק, אזי מאחר שהתבטאויותיו של שגיא והתיאורים שהוא מעניק לתובעים
5 חורגים ממידת הסביר בנסיבות העניין, אין פרסומים אלה יכולים להיחשב כהבעת דעה מוגנת
6 והינם נעדרי תום לב לפי לשונם ואופן ניסוחם (ראו ע"א 809/89 משעור נ' חביבי, פ"ד מז(1) 1,
7 11-10 (1992) ו ת"א (מרכז) 20070-09-15 וינשטיין נ' ג'רבי (פורסם במאגרים, 21.06.2018) בס'
8 80).
- 9
- 10 27. טרם סיום יש להתייחס לטענה נוספת שמעלה שגיא הטוען כי מדובר בתביעת השתקה ויש
11 לדחותה בשל כך.
- 12
- 13 28. אף שהמושג 'תביעות השתקה' (SLAPP) אינו מוכר בחוק הישראלי, בתי המשפט כבר התייחסו
14 לסוגיה זו ובנו הגדרה של הקריטריונים הדרושים לקביעה כי תביעה הינה תביעת השתקה (ראו
15 ע"א (מח'ת"א) 15267-09-17 סרנה נ' נתניהו (פורסם במאגרים, 28.01.2018) בס' 11 ורע"א
16 1688/18 סרנה נ' נתניהו (פורסם במאגרים, 15.04.2018) בס' 7 –
- 17 28.1 תביעה שעצם הגשתה עלול להוות אקט מצנן כלפי הנתבע או אחרים להשתתף בדיון
18 ציבורי ;
- 19 28.2 פערי כוחות בין הצדדים ;
- 20 28.3 סכום תביעה מופרך וחסר אחיזה בדיון ;
- 21 28.4 טענות סרק עובדתיות ומשפטיות.
- 22
- 23 29. ככלל, כאשר מוכח כבר בראשיתו של הליך כי בתביעת השתקה מדובר, קרי בתביעה אסטרטגית
24 שלא עומדת מאחוריה זכות ברת תביעה, ניתן לסלקה על הסף (ת"א (מח'ת"א) 18029-02-11 אור
25 - סיטי נדל"ן בע"מ נ' טבקמן (פורסם במאגרים, 07.07.2011) בס' 2 ות"א (פ"ת) 12217-12-16
26 בוגבו ישראל בע"מ נ' שמס (פורסם במאגרים, 8.5.18)).
- 27 בענייננו, לא מתקיימים כל התנאים שנקבעו בפסיקה כאמור.
- 28 אמנם, לכאורה מדובר בתביעה בה קיימים פערי כוחות ממשיים בין הצדדים. הנתבע מחד, אשר
29 אינו אלא תושב העיר. התובעים, מאידך, כאשר מדובר באדם המשמש כראש עיר במשך כ-25 שנה
30 ובת זוגו. בנוסף, התנהלות התובעים בהגשת התביעה מעידה על כך שמדובר בניסיון ליצור 'אפקט
31 מצנן' לביקורת מצד תושבי העיר כלפי התובעים.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 17-05-14187 צורי ואח' נ' קרשובר ואח'

תיק חיצוני:

1 עם זאת, התביעה הוגשה בגין 13 פרסומים, הכוללים ביקורת על התובעים, אשר לעתים הינה
2 מופרזת בחריפותה. שגיאה אינו חולק על עצם ביצוע הפרסומים או על תוכנם. חלק מן הפרסומים
3 אכן כוללים לשון הרע על התובעים. לאור זאת, אין המדובר בתביעה מופרכת, אף אם הסכום
4 עליו הועמדה הינו על הצד הגבוה בנסיבות.

5

6

אחריותו של צבי

7 30. צבי מאשר כי הוא האחראי על דף הפייסבוק. אין מחלוקת כי כל הפרסומים ביסוד התביעה הינם
8 תגוביות שפרסם שגיאה. לכן, לאור המסגרת הנורמטיבית האמורה, על התובעים להוכיח כי פנו
9 לצבי על מנת שיפעל להסיר את הפרסומים. צבי טוען כי לא קיבל כל פניה מצד התובעים להסיר
10 את הפרסומים עובר להגשת התביעה. בנוסף, לעמדתו, ממילא נמחקו הפרסומים האמורים על
11 ידי שגיאה.

12

13 31. התובע אישר בעדותו כי מעולם לא פנה לצבי להסרת הפרסומים (ראו עמ' 14 לפרוטוקול ש'
14 34-39).

15

16 32. התובעים טוענים שצבי אינו מונע את הפרסומים על אף שידוע לו שאינם אמת (ס' 5 לתצהירי
17 התובעים) וכי הוא נותן לשגיאה את הבמה לפרסום לשון הרע (ס' 6 לתצהיר התובע).

18

19 33. אכן, דף הפייסבוק הפך במציאות של ימינו ליכיר העירי' החדשה ומשכך, מדובר בבמה
20 להתבטאויות שונות של תושבי העיר. בכך אין למצוא כל פסול. הדבר מעודד את חופש הביטוי של
21 התושבים, מהווה היבט חיובי בעיקרו ואין מקום לייצר הרתעה באמצעות הטלת אחריות רק בגין
22 העמדת 'הבמה' לדיוני התושבים.

23 לעניין הפרסומים הנדונים, התובעים אינם טוענים כי צבי לקח חלק בפרסומים, או אישר אותם
24 מראש. הם מאשרים כי לא פנו לצבי מעולם בבקשה להסיר את הפרסומים או להתריע כי עסקינן
25 בפרסום אסור לפי חוק ומשום כך, לא הוכח כי יש להטיל על צבי אחריות בגין אותם פרסומים.
26 כאן המקום להעיר כי התנהלות בתום לב בהחלט מחייבת פנייה מוקדמת למנהל האתר, בין בכדי
27 שיבחן את הטענות ובין בכדי לצמצם נזק עתידי. התובעים לא פעלו בשום דרך שכזו ובחרו להגיש
28 תביעה באופן המכרסם בתום הלב העומד ביסוד תביעה מעין זו.

29

30 בנוסף, נטען כי צבי שומר את הפרסומים 'בארכיב הוירטואלי' שלו ועושה בהם שימוש חוזר
31 לצרכיו (ס' 9-10 לתצהיר התובע). התובעים לא הביאו ראיה כלשהי להוכיח טענה זו ועובדה שלא
32 הובאה ראיה לעניין זה עומדת לחובתם.

33 אשר על כן, לא הורם הנטל להטיל אחריות על צבי בנסיבות אלה, ודין התביעה כנגדו להידחות.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 14187-05-17 צורי ואח' נ' קרשובר ואח'

תיק חיצוני:

הפיצוי

34. נוכח המסקנות בדבר חמשת הפרסומים של שגיאת העונים על הגדרת לשון הרע על פי דין, יש לבחון מהו הסעד המגיע לתובעים בגין כך. אין חולק כי לא הוכח קיומו של נזק בפועל כתוצאה מפרסומים אלה.

35. סעיף 7א לחוק קובע שכומים לפיצוי גם ללא הוכחת נזק. בפסיקה פורש סעיף 7א(ד) כמאפשר פסיקת פיצוי ללא הוכחת נזק בגין כל פרסום בנפרד (ראו ע"א 7426/14 פלונית נ' עו"ד אורי דניאל (פורסם במאגרים, 14.03.2016), בס' 83 ועמ"ש (מח"ת"א) 47311-10-13 פלוני נ' פלמונית (פורסם במאגרים, 19.05.2014), בס' 63). סכומי הפיצוי הקבועים בסעיף 7א לחוק, הינם סכומים מקסימליים ושקול הדעת בקביעת סכום הפיצוי מסור לבית המשפט.

בנסיבות המקרה שלפניי, אני סבורה כי יש לחייב את שגיאת לשאת בתשלום סך של 5,000 ₪ לשני התובעים גם יחד בגין כל חמשת הפרסומים שנמצאו עונים על הגדרת החוק.

בכימות הסכום נתתי דעתי לעובדה שעסקינן בחמש תגוביות, בניגוד ליפוסטים, המהוות חלק משטף רב של תגוביות אחרות שהתפרסמו בדף הפייסבוק הרלבנטי, המשמש לכאורה את קבוצת האופוזיציה בעיר.

לוח הזמנים של התגוביות אל מול התנהלות התובעים מהווה שיקול נוסף בקביעת הפיצוי דלעיל.

התגובית הראשונה פורסמה ביום 23.9.16 והאחרונה ביום 3.1.17. במהלך התאריכים 21,23,28 לחודש דצמבר 2016 פורסמו שלושת התגוביות הנוספות.

התובעים בחרו להגיש תביעה בחודש מאי 2017, המאגדת כמקשה אחת את כל הפרסומים גם יחד, מבלי שיזמו פניה מוקדמת כלשהי בנושא למי מהנתבעים קודם לכן ומבלי שנעשתה פניה כלשהי 'בזמן אמת' למי מהנתבעים במטרה להסיר את הפרסומים הללו. ספק אם תגוביות אלה היו בידיעת התובעים וספק רב אם תגוביות אלו הסבו לתובעים נזק בעת פרסומם או סמוך לאחר מכן.

התנהלות התובעים מחזקת את האפשרות שלא היה בתגוביות אלה משום פגיעה כלשהי בתדמיתם, או בכל היבט אחר המתייחס לעשייתם הציבורית. לא ניתן להוציא מכלל אפשרות כי מדובר בתביעה שמטרתה 'חינוך' הנתבע, בבחינת 'יראו וייראו'. כאשר נעשה שימוש בתביעה ככלי 'חינוכי', קל וחומר על ידי שני גורמים המהווים אנשי ציבור, מבלי שנעשתה פניה מוקדמת

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 17-05-14187 צורי ואח' נ' קרשובר ואח'

תיק חיצוני:

1 כלשהי במטרה למנוע או לצמצם את הנזק הנובע מהפרסום הנטען, יש להעמיד את פסיקת 'שכר
 2 הלימודי בהתאמה.
 3 שיקול נוסף בפסיקת הפיצוי ניתן לזהות הצדדים, ראש עיר מכהן ורעייתו מחד, אל מול תושב
 4 קריית מוצקין מאידך. עוד נשקל נוסח הפרסומים. הגם שנמצא כי עסקינן בפרסומים העונים על
 5 הגדרת 'לשון הרע' ושפתם הינה בוטה ואינה ראויה, אזי לא מדובר במדרג חמור של התנסחות
 6 בנסיבות. עוד יש לזכור כי הפרסומים התבצעו כחלק מדיון ציבורי לגיטימי בנושאים שונים
 7 הנוגעים לניהול העיר, בתגובה ל- 'פוסטים' שפורסמו בנושא, וכן יש לזכור כי התגוביות כולן
 8 נמחקו על ידי שגיא מיד לאחר הגשת התביעה כאן.
 9 לעניין השיקולים בכימות הפיצוי, ראו ע"א (מחי-בי"ש) 18870-10-11 אלבז נגד דוד (פורסם
 10 במאגרים 6.3.12) וכן ראו בספרו של אורי שנהר, דיני לשון הרע, עמ' 370-403 (1997) ורע"א
 11 4740/00 אמר נ' יוסף, פ"ד נה (5) 510.

סוף דבר

15 אני מחייבת את הנתבע 1 לשלם לתובעים 1-2 סך כולל של 5,000 ₪. בשים לב להיקפה הכספי
 16 והעובדתי של התביעה אל מול הרכיב שהתקבל בפועל, אזי מעבר לכך יישא כל צד בהוצאותיו.
 17
 18 התביעה נגד הנתבע 2 נדחית. התובעים 1-2 יישאו בהוצאות הנתבע בגין כך בסכום של 7,000 ₪.

המזכירות תמציא העתק פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, כ"ט טבת תשע"ט, 06 ינואר 2019, בהעדר הצדדים.

איילת הוד-טל, שופטת